

Få statsindgreb - fri prisdannelse

- i ENGLAND

Nr. 44

36. årgang

31. oktober 1970

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Grundskyldspromiller og realiteter

Det begynde med, at de konservatives presseløse udsendte en udtalelse om de skattemæssige virkninger af en kommunal forhøjelse af grundskyldspromillen.

Meddelelsen blev fulgt op af landbrugsminister Henry Christensen i en tale i Viborg, og nu har han forfulgt problemet i et indlæg i bladet „Kommunen“.

Det skal straks indrømmes, at der ikke er megen idé eller logik i først at lade private indtræde grundrenten - også af de voldsomt stigende boliglejerbeløbene - og omkring byer, og så udvælge tre - og så begynder beskætte de samme værdier, men det er jo, siden Folketinget ophævede loven om en særlig afgift på grundrentindtægterne, den eneste mulighed, der står tilbage.

Det er en af de mest alvorlige fejltagelser, der er begået i de senere år. Iøvrigt er spørgsmålet om grundskyld eller ikke slet ikke først og fremmest af skattemæssig art.

H. C. kommer i sit talekæmpel for skade at vise, at det har langt mere vidtrækkende betydning.

Han skriver: „Yderekspenne i beregningen er parcelhusejere med henholdsvis en indkomst på 20.000 kr. og en grundværdi på 60.000 kr. og en indkomst på 100.000 kr. og en grundværdi på 120.000 kr.“. Og så viser han det selvfølgelig, at en omlægning fra indkomstskat til grundskyld går ud over ham med de 20.000! Påstanden er rigtig med de nuværende skatteregler - men dem kunne man jo så lave om!

Men det H. C.'s talekæmpel viser er det vanvittige, at selv folk med mindstægter skal regne med mindst 60.000 kr. for en grund! Det må være en storby.

Disse ubehagelige tilstande er skabt af 60-ernes politik under partiernes kamp om parcelhus-ejernes stemmer.

Et lille talekæmpel kan illustrere tilværelsen „udvikling“ på boligområdet.

1960:

Grundkøb i en stor by ... 15.000
Håndværkerudgifter + omkostn. til arkitekt, sagfører m. v. 75.000

Boligen kostede 90.000

Da rentniveauet dengang var 5-6 pct. p. a., kunne hele boligudgiften (uden skatteyderstaten) forrentes med ca. 5.000 kr. - eller med ¼ af en sådan mindindkomst på 20.000 kr.

1970:

Grundkøb mindst 60.000
Håndværkerudgifter + omkostn. 100.000

Boligen koster 160.000

Men da rentniveauet nu, bl. a. forårsaget af finansieringen af disse urimelige grundpriser, er ca. 12 pct., bliver boligudgiften ca. 20.000 kr. årlig eller ca. halvdelen af 40.000 kr., der vel nu er over for boligudgiften er den lavtlemmedes levetid altså halveret i løbet af 60-erne. Og det er den udgift, man nu vil holde uden for lønreguleringen!

Jeg synes, de ansvarlige politikere skulle gå stille med deres hoveder ned.

Kr. Kristensen.

Sommerferien og ferieekonier er forlængst alvildet, og nu er også svagbørnskolierne slut. „Svaghedene“ skal ikke tages op mere - det var i gamle dage. Nu skal de have nerverne til at falde til ro i de stilfærdige landlige omgivelser, og hvor det foregår som på billedet her, skulle chancerne være gode.

Før en ret linser - side 2. ✕ Socialreform uden bureaukrati - side 3. ✕ „Tallensmarkedet er ikke kun økonomi“ - side 4. ✕ Er ejendomme i lyver? - side 5. ✕ Panelet i København - side 6. ✕ Breve fra læserne - side 7.

URIGTIGT, - AT SALTHOLM LUFTHAVN ER VEDTAGET

Ib Christensen til Ritzau-Bureauet

Sparsommelighed er ikke altid en dyd

Der må advares imod trafikministerens planer om en strøbet løsning på den faste forbindelse over Storebælt, sagde Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, i en tale i Nørre Åby på Fyn mandag den 26. oktober.

En jernbanetunnel med biltransport kan meget vel i løbet af få år vise sig utilstrækkelig og dermed på længere sigt betyde en kostbar fordyrelse. Ministerens tanker minder iøvrigt om dem, der i 20-erne mente at kunne nøjes med en jernbanebro over Lillebælt!

Selvfolkelig bliver en Storebæltbro dyr, men politiske hensyn bør gennemtvinge en hurtigere og bedre løsning end den, regeringen tilsyneladende er indstillet på.

Der er muligheder nok for finansiering, inden man indlader sig på alvorligere overvejelser om bropenge, bør man betænke, at kun halvdelen af motoristgifterne i øjeblikket går til vejformål, og endelig er der jo også den mulighed at lade D. S. B. blive drevet forretningsmæssigt. Det sparede underskud på flere hundrede millioner kroner om året kunne så anvendes til Storebæltbroens finansiering, sluttede Ib Christensen.

Edward Heath mente at kunne fastslå, at „ingen i dag kan benægte, at den nuværende inflation skyldes for høje løntrav, ikke blot de krav, der er fremsat, men også de krav, der er blevet imødekommet“. Med denne bemærkning lægges der op til en serie strejker i engelsk industri, der kommer til at sige spar-to til forholdene på det engelske arbejdsmarked under Wilson-regeringen, men der er en betydelig mulighed for, at den konservative regering klarer sig bedre, end Wilson gjorde det. Der er en engelsk tradition for, at en labour-regering har svært ved at klare sig over for fagforeningerne, mens det går bedre for de konservative. I det væsentlige har man allerede følgende svigtende elektricitetsforsyning, indstrækninger i jernbanedriften, kolde boliger og fabrikker, og så må mr. Heaths regering trose sig med, at en alt for omfattende og langvarig kulminstrejke let bliver upopulær.

Med energisk støtte fra flytrafikminister Sv. Horn fik trafikminister Ove Guldberg godkendt „Ministerens for offentlige arbejder benyttes til at lade udarbejde en plan for etapevis gennemførelse af en ny storlufthavn, placeret på og ved den Saltholm til fremtidig afløsning af Københavns lufthavn, Kastrup“.

Dette er kun en beslutning i princip, og det blev udtrykkeligt sagt forud, at en principbeslutning var nødvendig, for at man kunne udarbejde planerne til forelægelse for Folketinget.

I går har begge hævdet, at Saltholm lufthavnen er (endelig) vedtaget.

En forudsætning for endelig vedtagelse må være, at planerne, når de er færdige, godkendes, hvilket bl. a. bliver afhængig af, om de er økonomisk overkommelige og forsvarelige - og i et demokratisk samfund deltagere offentligheden i bedømmelsen heraf. Alle relevante oplysninger om investeringernes størrelse og de økonomiske konsekvenser må da lægges på bordet. Hidtil er kun stærkt barberede tal og løse betragtninger blevet kendt for offentligheden.

Demokratiet ville være langt ude, hvis det kunne være rigtigt, at nu er lufthavnen vedtaget, uanset investeringernes størrelse og uanset rentabiliteten og de berregnede økonomiske konsekvenser.

VEJEN FREM

UDGIVET AF FORENINGEN RETSPORBUNDETS PRESSE

Redaktion og ekspedition:

København 1, 2100 København Ø. Tlf. TR. 91457. Giro 7835

Kontorid: Mandag—Fredag 10—15.00. Lørdag er kontoret lukket

Annoncer: 60 øre pr. linje plus evt. særlige betingelser

Redaktion:

Abonnement:

Vilb. Helmann (ansvarlig)

Kr. 52 pr. år

Enk. S. Rønn

Kr. 15 pr. kvartal

Post

Westergaard

Lørdag 1.00 kr. pr. nummer

Lyskt.: Provins Trykkeriet, Vordingborg

For en ret linser...

D JEMMER FORSTÆLSEN mon omsider så småt for, at det er lidt sandsynligt, at Danmark overhovedet når frem til egentlige realtetsforhandlinger om adgang til Fællesmarkedet? Har man i kredsen omkring Folketinget bemærket, at en situation er ved at markere sig, som gør det umuligt for Danmark at søge ind i det største planøkonomiske ekperiment, som Europa har oplevet? Måske varer det lidt endnu, men tidspunktet nærmer sig sandsynligvis, da Danmark må meddele i Bruxelles, at den danske regering ikke ønsker sin ansøgning opretholdt!

D ET HAR adskillige gange på denne plads været fremhævet, at når det er gjort til en betingelse og den eneste betingelse for dansk medlemskab i Fællesmarkedet, at England optages, så er det den danske regerings uafviselige pligt at følge forholdene omkring markedsplanerne i England meget nøje. Vi regner derfor med, at udenrigsministeren for længst har givet sin London-ambassadør ordre desangående, og kan vel så med rimelighed gå ud fra, at man også på højeste stede er informeret om den stemningskred, der gennem de sidste måneder er sket i England m. h. t. den engelske ansøgning om optagelse. Biot må det undre, at man tilsyneladende ikke har fundet anledning til over for offentligheden at tage den danske stilling op til kritisk overvejelse. Det har man måske; vi har ingen muligheder for at vide, hvilke instruktioner hr. Hørling har givet de danske forhandlere i Luxembourg med på vejen, eller hvad hr. Nyboe Andersen har gjort for at markere over for Fællesmarkedets forhandlere, at situationen er ved at ændre sig. En uvildig opinionsundersøgelse i England har for et par dage siden vist, at 3 ud af 5 englændere satte sig i mod engelsk deltagelse i Fællesmarkedet, og at kun 24 pct. af de adspurgte.

D ET ABNE DIPLOMATI har altid været noget af en skueret. Det gør ikke så meget til daglig, men i et spørgsmål om Danmarks eventuelle optagelse i EEC må befolkningen både om klar besked og det får vi ikke. Pressens informationsomkring disse forhandlinger har langtmålt været tilfredsstillende, men undskyldningen her kan være den snarligt traditionelle mærkelighed, som ofte omgiver forhandlingerne i EEC-organer.

D E ANDERTE TAL, hvor hvis det ikke allerede er sket, give regeringen anledning til at revidere sin valne, uforpligtende holdning, d. v. s. uforpligtende over for Grundlovens klare ord om, hvilken procedure der skal følges, hvis Danmarks suverænitæt anfægtes, og først og fremmest må regeringen sørge for, at der tilflyder offentligheden virkelige, relevante informationer. Befolkningen kan ikke finde sig i at blive stillet over et fadt accomp, hvor regeringen — og så er det ligegyldigt, om statsministeren hedder Krug, Baunsgaard eller noget helt tredje — har afbrændt Danmarks selvstændighed for en ret linser.

D ET MINDSTE KRIV, der kan stilles til regeringen, er, at den fortæller os — i. at stemningen i England i stadig højere grad er imod engelsk deltagelse i EEC — og snart i så høj grad, at også Mr. Heath må tage hensyn til den — og 2. hvilken alternativ markedsplan VKR-regeringen har forberedt. For det kan da umuligt tænkes, at man med skyklapper på har styret løs på et medlemskab af Fællesmarkedet, der på INDET tidspunkt har haft sandsynlighedens præg, uden ovenoveret at forberede sig på en situation som den, der er ved at foreligge nu, og som de virkeligt kyndige længe, d. v. s. i årevis, har ventet ville indtræffe for eller siden.

D ET BØR måske tilføjes, at hvis nogen skulle tvivle på den engelske modvilje mod at være med i det europæiske fællesmarked, at den engelske regering først efter at den for citerede opinionsundersøgelse fandt sted, udsendte sin meddelelse om, at regeringen var parat til — inden for en vis tidsfrist — at ophæve den engelske subsidieordning for det høtende engelske landbrug. Hvis „Daily Mail“ havde foretaget sin undersøgelse dagen efter regeringens budskab om fjernelse af landbrugsstøtten, kan man roligt gå ud fra, at ikke 3, men 4 af hver 5 englændere ville melde sig som modstandere af den engelske EEC-ansøgning.

ESK.

Fra Forbundsrådet skriver Niels Mølgård: PLIGT ELLER RET!

Forhenværende finansminister Kjeld Philip yndede i sin tid at formidlere sine strøtanke og omsteden, mål og midler i det københavnske dagblad Politikens spalter — nærmere betegnet i bladets kronik. Politisk slap han ikke altid godt fra det — meningsstillede og debatterne blev fra anden side ofte udlagt som værende for åbenhjertige i disse ministerartikler. Det kunne man ikke have fra en ministers side, var der nogle, der åbenmundet udtalte — og sådan blev det. Kjeld Philip forlod den politiske gerning og passer nu atter sit professorat. Fra sin lærestol kan han nu tillade sig at sige sandheden — det kneb ofte for. Hvormed der ikke er sagt, at det altid var evige sandheder, som udtaltes fra minister Philip. Men ofte.

En af de sidste kronikker, Kjeld Philip skrev som minister, handlede om det da forestående folketingsvalg. Efter rettere snare om folketingsvalg i al almindelighed. I den forbindelse kom han til at skrive nogle ord om vælgere og om sofa-vælgere, som mange tog ham lide op. Ja, som førstnævnt blev forment af alle de store partiers folk. Underligt var det ikke, at det skulle give klo, det professoren gjorde, for han gav sig nemlig til at give karakterer til de forskellige vælgergrupper. Og få professorer og pædagoger redder sig voldsom populært på reelle karakterer, der jo skal afspejle forskelle.

Kjeld Philip gav karakterer i 3 skalaer. Højt satte han de vælgere, der efter moden overvejelse efter at have undersøgt de mange forskellige partiers programmer og politiske indstillinger løvligt valgte sig et parti ud som det, der lå nærmest deres egen livsanskuelse og idealer med hensyn til samfundssynet, mål og midler. Denne præ-karakter valgte de næste forvalgelse. Men det gjorde de næste så meget desto mere:

Næstjæst satte Philip de vælgere, der efter lige så modne overvejelser som dem, præ-vælgelsen havde gjort sig, besluttede sig til at undlade at stemme på noget parti, fordi ingen af dem, der opstillede, lå rimeligt nær ved vælgernes egne anskuelser. Sofa-vælgere med andre ord. Ikke alle sofa-vælgere, ganske vist. Men dog sofa-vælgere.

Fy da for, sagde politikerne. Nu havde de dog ellers gået og belært alverden om, at stemmeret-

Atskat biograferingen!

— Folketingset har gennemført fri biografering, sagde Retsforbundets landsformand, Ib Christensen i en tale i Aalborg d. 20. oktober på generalforsamlingen i Retsforbundets Nordjyllands auktrets. — Han tilføjede:

— Tiden er løbet fra bevillingssystemet. Det tjener nu kun produktionsstatistiske formål, der forhindrer eller forsinker en naturlig og progressiv strukturudvikling inden for filmdistribution og filmforevisning.

Set ud fra et liberalt kulturpolitisk synspunkt er bevillingssystemet kulturelt formynderi. Biografierne repertoirer viser, at det næppe er tænkeligt, at en total liberalisering vil betyde et kulturelt tilbageskridt, tværtimod, mente Ib Christensen.

Man kunne passende ved samme lejlighed atvinkle Statens Filmfond, hvis virksomhed har med hård og berettiget kritik både hos filmkunstnere og publikum, sluttede Retsforbundets formand.

men en pligt. Og mange vælgere, der egentlig aldrig havde følt nogen som helst overbevisning eller som i hvert fald ikke gjorde det p. t., havde da også følt det som en pligt på grund af disse gentagne, autoritative advarsler mod sofa-vælgere-standpunktet, og havde da lyttet til avisernes gode råd, Gallup-strømpe eller fagorganisationernes råd til medlemmerne formidlet gennem net af tilidsmænd — og havde stemt efter disse optionslederes anvisninger. Resultatet var uomtvistet

Hvorfor verden finansieres med papir!

Dette er nævnt på en større artikel af Haldan Hansen, Bergen.

Vi beklager, at vi ikke for tiden har plads til den, men må nøjes med at sige, at den er af stor betydning for os alle.

Forfallet er ikke og kræver ikke vedligehold som arbejdsskape vedtægter. Som sikre kendetegn på velstandstider har grunneverdiene som jobbegevinster mot højden som mangfoldigt hastighed av, hva det verdiskapende arbejdsly kan prestere, der belastes med jobbegevinsterne som fremtidig ejendomsbyrde. Disse jobbegevinster er ikke resultat av noen varselstørelse og i strid med det sunne handelsprinsipp om varebytte og tjenester, hvor pengene har til oppgave å være bytemiddel. Når grunneverdiene selv i mindre land øker belastningen på arbeidslivet fra 17 til 67 milliarder kroner, da kan ikke disse jobbegevinster til-

forsterkning til de veleblærede politiske partier — flomrentallene gjorde også landvinninger her. Kjeld Philip fandt, at den allermindst respektable vælger-kategori netop bestod af dem, der uden overbevisning, uden mening, uden tro, sjuskede hen til valgurnerne og bare stemte på et eller andet, som de pågældende på tilfældig vis eller blot af gammel vane fandt det mest nærliggende at „krydse“ for.

Jovist skulle det give på puktlen, det Kjeld Philip sagde. Det var jo om ikke blasfemisk, så storparti-bespotteligt, det han sagde. Så, selvfølgelig blev han prompte skældt ud over akademikerhøvedet, vælgerfiendtlighed, manglen på klarsyn o. s. v. fra alle næsten da — politiske kommentatorers side. Og de vældige propaganda-bølger under mottoet „Gør din borgerpligt — stem!“ fortsattes og intensiveredes.

Men hvor var Kjeld Philips hovedsagelig dog sand. Denne, at den almindelige vælger i vort land er en ret for landets borgere og ikke en pligt — til at medvirke ved landets styre.

På valdagen bør det være overbevisninger, der tæller. Niels Mølgård.

manieres til kurant kjepekraft uten enornt forbruk av papir-penger, selv om direktøren i Vordensbanken Ejerne vil gi inntrykk av, at den tremdeles arbeider på gullbasis. Selv under norske forhold ble til mer enn det 80-dobbelte av gullbeholdningen i Norges Bank.

AKTOPHOT

LYSTRIK
FOTOKOP
DUPLIKERING
OVERSÆTTelser
Tønnesgade 9
7100 Vejle

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær
Ejergade 2 - 3000 Helsingør
Tlf. (03) 21 43 44

HÅRDT TRÆ

på afskibning, alle sorter, samt eg, bøg, poppel, elm, birk osv.

F. TREBBIEN

Albøge, 8570 Trustrup. - Telf. 06 32 05 22 Lyngby 161.

Maertinna

H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skødstrup

Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

Nybyg - Ombyg - Tilbyg

Tilbud gives.

Axel Korup

Tømrermester - Selsø - Skibby - Telf. 03 315 - Selsø 128

Socialreform uden bureaukrati

Debatten om den kommende socialreform („Det enstrengede system“) har i hovedsagen drejet sig om sygekassernes skæbne, i virkeligheden kun et beskedent hjørne af hele problematikken. Det lader oven i købet til, at socialreformkommissionen ikke vil lade det enstrengede system gennemføre konsekvent, idet man synes indstillet på „af politiske grunde“ at lade arbejdsformidlingen forblive selvstændig. Enhver med kendskab til den overflapping der findes mellem f. eks. revallideringscentrene og arbejdsformidlingskontorene må ryste på hovedet.

Klienterne lades i stikken

Endda er vi ikke her ved det væsentligste. For hvad nytter det rent fysisk at lade de sociale bi-standsgørere placere under sam- me tag, når en uoverskuelig vrin- mel af lovbestemmelser, cirkulæ- rer, særegler og forskelligpar- de sætter af ydelser fortsætter deres eksistens med den følge, at klienterne stadigvæk lades i stikken og måske jages fra af- deling til afdeling, inden for „det sociale supermarked“, fulgt af ak- ter og udskrifter samt journal- skrivere og statistik i lange ba- ner. Det skaber ikke mindre bu- reaukrati.

0,7 samtale — i

En af socialforskningsinstitu- tets undersøgelser afslørede, at kontakter med hjælpeorganerne, men kun 0,7 egentlige samtaler! Dertil kommer, at en koordinat- ion mellem de enkelte organer næ- sten ikke findes, og at man i ho- vedsagen administrerer ydelserne ud fra juridiske regler, der er tyn- get af omfattende kontrolbestem- melser. En hertil boldgade for bureaukrati! Man kunne også sige: skønne, spidte kræfter i en tid, hvor netop den sociale sek- tor stiller overordentlig store krav om personale.

De, der må betale prisen for vort forældede og forvoksede so- ciale apparats struktur er, for- uden skatteyderne, de sociale kil- enter, som ikke hjælpes så godt som de elvers kunne blive det.

Th. Westergaard

Fogmand
Borgvej 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Medebrandt

Revisor
Petersborgvej 29, Th. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN

Tømrermester
Søgaardsv. 23
Telf. Gentofte 5048

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

Det betyder tab af mange ar- bejdsdage for samfundet.

Det er derfor tvungende nød- vendigt, at det enstrengede socia- le system føres gennem konsek- vent, så alle sociale hjælpeorga- ner inddrages og således, at der skabes ensartede regler for de økonomiske bistandsydelse, så de ydes uden overflødige kontrol- bestemmelser og administrative krummelurer. Det kræver en hård og effektiv fejlekt, men også en omstilling af den traditionelle holdning til disse problemer.

Væk med tvangs- behandling!

Hvis man som udgangspunkt har det enkelte menneskes selv- bestemmelsesret og frie udfoldel- se, kun begrænset af andres til- svarende ret, må heraf følge, at enhver tvangsmæssig behandling af forsørgelsesgrunde må bortfal- de. Tvangsmæssig behandling bør kun iværksættes, når der er åben- bar risiko for andres og/eller kli- entens eget helbred.

Tryghedssikrings- ordning behøver ingen moralske begrundelser

Enhver, der ikke er i stand til at forsørge sig og sine, bør have krav på bistand, ganske uanset årsagen til bistandsbehovet. Det- te bør realiseres gennem en tryg- hedsikring, som er den enkeltes retspræst i en sådan situation, og som er ensartet for alle, uan- betalt betingelsesløst, og den skal udgøre en nærmere fast- sat procentdel af lønnen for spe- cialarbejdere, tilstrækkelig stor

„Det er skatterne og den stærkt voksende offentlige administration, der ødelægger økonomien“

Ved et møde på Hotel Kik- kenborg, Brønninge, arrange- ret af Retsforbundets Ribe- kred, udtalte S v e n d G e r- h a u g e, medlem af Retsfor- bundets landsledelse, i on- dags:

— To ting må især slå be- folkningen med undren i den økonomiske situation, reger- yngerne Jens Otto Krag og Hilmar Baunsgaard har bragt Danmark ud i:

For det første: At lovgiv- ningsmagten ikke skynder sig at standse opbygningen af den store og dyre ants- administration, som må an- ses for overflødig, når der

Møbelforeningen
»HYGGEBO«
Sjællandsgade 52-54, Aalborg
Telf. 06 - 12 99 1/6

Trækontoret
Rådhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

til at sikre et rimeligt eksten- sionsgrundlag. Tryghedsikringen skal træde i stedet for de nuværende mangeartede ydelser: fuld folke- pension, invalidepension, entrepen- sion, revallideringsydelse, sær- hjælp o.s.v.

Til denne tryghedsikring skal følges serviceydelse som arbejds- og boligformidling, specialisbe- handling, invalidevogne, ungdoms- pensioner, omskolingstilbud etc. Det økonomiske grundlag for tryg- hedsikringen skabes gennem et proportionalt tryghedsbidrag over skattebetaling, således at „tryg- hedsikringen „hvier i sig selv.“ De øvrige ydelser finansieres af de instanser, der forvalter dem: kommunerne tager sig af hjem- mehjælp, husmoderhjælp, dag- centre, plejehjem o. lign., medens antenne tager sig af revallide- ringstjenestestillingen, hjem for handicappede og kronisk syge og lignende forsørgelsesgaver; staten administrerer den nævnte tryg- hedsikring.

Et sådant forenklet socialt sik- kerhedsnet vil gøre det muligt for socialarbejderne at bruge den væsentligste del af deres tid til hjælp for og rådgivning af klienterne, og det er vigtigt, at afgrænsning vedrørende de bi- standstilbud, der i det enkelte tilfælde gives, træffes af den med- arbejder, der har kontakten med den pågældende klient — natu- rligvis med appelmuligheder, også til private institutioner uden for „systemet“, thi at der også ef- ter socialreformens gennemførel- se vil være brug for sådanne, er være anderledes „naturligt“, end hvad der hidtil er lagt op til.

16 Christensen
(i „Kristeligt Dagblad.“)

M. KRAGH-MØLLER: „Samle alt folket, så det føler sig som ét.“

Det er ugerligt. Sligt melder aldrig Norges søg- om før.

Således står hertug Sku- le i Ibsens „Kongsruenerne“.

Kong Hakon svarer: For eder er det ugerligt, thi I kan kun gøre den gamle saga om igen, men for mig er det let, som det er let for falken at klove skyerne.

Gennem ord som disse mærker vi, hvad vi trænger til i Danmark i dag, så vi kunne tage et alle- mandstags.

I Jugoslavien løber der en førsteklasses vej langs hele Adriaterhavets kyst. I luftafstand er der ca. 600 km fra nord til syd, men ad vejen, der følger alle kystens bugtninger, er der ca. 1100 km.

Det mest bemærkelses- værdige ved denne vej er ikke, at den er hugget ind i klipperne, går gennem tunneller, langs bratte skrænter lige ned til Adria- terhavet, ad stolle broer over dybe kløfter, med skæne nye udsigter bag hver pyn, med små langs- byer, kirker og mnhareter, nye hoteller gent i skove eller lænet op ad bjerg- siden; nej, det mest bemær- kelsesværdige er, at denne vej blev bygget efter krl- egen, der havde været hård domstrigard, både han- dens og Andens arbejdere, frivilligt gav deres arbejds- kraft til autostradeerne, som man kaldte „Broder- skab og embed“.

Nu ruller fine, moderne busser af sted med turister, mens det krydstalke vand slår mod den stenede kyst. Men der skal formentlig erkendelse af et lands fat- tighed og dens trang til et bundet fra nord til syd, og endelig en Tito til at be- gejstre og samle folket for at kunne tage sådan et fællestags, der har bragt Jugoslavien et stort spring frem i økonomisk henseende.

Så længe vi ikke i Dan- mark erkender, at skent vi ikke er fattige, har vi le- vet over evne, så der må en fælles vilje og et fælles tag til for at bringe os på fode, så længe er der ingen morgenrøde at øjne.

Her havde det jo slået den rette tone an, om mini- strene havde sagt: Vi er jo blandt de højere lønklasser; vi afgiver frivilligt og enigt f. eks. 10 pct. af vor ret- mæssige løn, indtil landets betalingsbalance er bragt i orden. Så ville alle forstå: Nu er det alvor. Nu skal der ske noget!

Men da regeringen nu ikke har sagt noget sådant, og da der ikke synes at være udsigt til et fællestag ud over, hvad man tvinges til, må vi gå en anden vej

og forsøge, om vi kan råde folket op ved at påvise no- get af det, der har været galt i disse år.

Jeg indbyder derfor læ- serne til at fremdrage eks- empler, de kender, og hvis rigtighed de kan stå inde for, og sende dem til bladet. Måske vi da kunne grave ned til ondets rod og finde lægedom for den syge dan- ske valutabalace.

Her er et par eksempler: Til en skole i Jylland købte man granittræer fra USA til 5.000 kr. stykket. Jeg ved ikke, om det skulle være Redwood, der i USA bliver kæmpetræer (jeg har hørt i bil gennem et af dem); men de er mange, mange hundrede år gamle.

Til samme skole købes arkitekttegne stole, også fra USA. Når man nu ved, hvor høj en stjerne danske møbler har i USA, og når man ved, hvilken behand- ling inventaret i en skole får, så spørger man:

Er dette en kommunes jagen efter statussymboler, der her er gået over ge- vind?

Nogle har foreslået skat på turisttræer i udlandet. Var det ikke mere rimeligt at begynde med at skoppe de ganske urimelige indkøb på skibe og fly for det er tolektartikler i sådanne mængder, som man aldrig ville drømme om at købe herhjemme. Men det er jo så billigt!! Og så flyver va- lutaen ud af landet, når tu- riststrømmen går hjemmefor.

En velhavende, enlig mand meldte sig til et atterkur- sus i finere madlavning. — Det kostede 10 kr. i ind- meldelsesafgift og 100 kr. til madvarer. Så kom der besked: Ved henvendelse til socialkontoret kunne han få alle pengene refundert. — Altså: en mand, der gerne vil have en formåelig aften om ugen, gerne have god mad den dag, og så skal skatteyderne betale det for ham. Ja, for andre er der ikke til det.

Dette er symptomatisk. Således lever vi over evne i det offentlige og privat. Det drejer sig her om små- penge. Men mange små- penge bliver til store penge. Derfor: Stop galaskaben! — Find de ansvarlige!

Og så er der jo alle de kæmpeværdier, der er skabt ved samfundets vækst, men gået i de forkerte lønner. Alle, jeg har talt med der- om, kan se det i dag og indrømmer det gerne. Men det er som vejret: „Alle taler derom, men ingen gør noget ved det.“

Joi Retsforbundet kan og vil gøre noget ved det. Om det dog kunne blive et allemandstags — i

M. Kragh-Møller.

Era boghylden."

Marcuse og Freud

Herbert Marcuses bog „Eros og civilisationen“ udkom oprindeligt i 1955, men vakte ikke større opmærksomhed, måske på grund af den tunge, præfatiske og omstændelige stil, hvori den er skrevet. Marcuse blev først berømt, da han for nogle få år siden, i kraft af sine stærke sansende- og kritiske evner, blev gjort til profet for det amerikanske og senere internationale studenterepør. „Eros og Civilisationen“ blev derudover i 1966, forsynet med et såkaldt „politisk forord“, hvori Marcuse forsøger at sætte ideer i relation til det gylende studenterepør. Det er denne afgrænsning, der nu foreligger på dansk i Merete Rios udmærkede oversættelse.

Bogens tema er en analyse af den frendske psykoanalyse eller rettere den filosofi, der ligger til grund for den.

Marcuse tager sit udgangspunkt i Freuds driftsteorier og foretager herfra en analyse af de berænsede og forvrængede muligheder, det civiliserede menneske har for tilfredsstillelse af livsdrifterne. „Civilisationen begynder dér, hvor man giver afkald på ustandslig behovstilfredsstillelse“, siger Marcuse.

Denne dualisme mellem civilisationen, der frembringer som noget, og som mennesket biologisk betinget drifter (Eros) på den ene side og samfundet, kulturs og normens (Civilisationen) på den anden side, er bogens problem.

En vis beherskelse af lriterne og de umiddelbare tilknyttelser er nødvendig, men en sådan beherskelse vil implicere en indertrykkelse af drifterne, en såkaldt repressio-

Mer-repression er den kontrol id over den nødvendige, der fremkommer i kraft af de herskende klassers interesse i at bevare deres herredømme ved en særlig form for organisering og fordeling af de knappe livsformendeligheder. Som eksempel på merrepression nævner Marcuse bl. a. oprettelsen af det monogam-patrialske familienemster, af en hierarkisk arbejdsdeling og af offentlig kontrol med individets private eksistens.

Mens repressioen således tilhører det biologiske plan, så tilhører mer-repressionen det sociologiske plan og kan som følge

Når De har læst
„Vejlen Frem“,
vil Deres nabo
måske være
interesseret
i at læse det

heraf ændres. Marcuse kritiserer her Freud, fordi han mener, denne ikke har gjort sig tilstrækkelig klart den undertrykkelse, som knæpheden påfører mennesket og den specifikke, historiske undertrykkelse og mer-repression, som mennesket kan gøre optr imod, uden at organisationen og sansend-opbygningen sættes over styr.

Mer-repressionen støttes af realitetsprincipet, der udspringer af lysprincipet p. g. a. dettes tendens til at bringe individet i konflikt med omgivelserne. I kraft af dette realitetsprincip udvikler mennesket en fornult, der sætter det i stand til at kanalisere sin driftstilfredsstillelse på en socialt acceptabel måde. Mer-repression tilhører altså et bestemt, historisk betinget realitetsprincips institutioner.

Det realitetsprincip, der hersker i den vesteuropæiske civilisation, kalder Marcuse præstationsprincipet, og det er dette, der ligger langt ud over det nødvendige. Hans påstand er, at „den uforsonlige konflikt ikke står mellem arbejdet (realitetsprincipet) og Eros (lystprincipet), men mellem fremmedgjort arbejde (præstationsprincipet) og Eros. Alle disse tre principper finder Marcuse det nødvendigt at afskatte for at kunne ændre samfundet i overensstemmelse med menneskets biologiske behov. Han

ikke bliver mere driftsbevingelse end realitetsprincipet kræver, hvor „menneskets krop er et instrument for lyst og ikke for arbejde“, eller med andre ord, hvor præstationsprincipet har skabt en overflod og udviklet så mange automatiserede produktionsmidler, at arbejdsdagen kan forkortes drastisk, hvorved ikke alene mer-repressionen, men repressioen i det hele taget afskræftes.

Det er ofte blevet nævnt, at Marcuse er svær at læse p. g. a. hans ofte mangerydige begreber og lange snørklede sætninger, men „Eros og Civilisationen“ adskiller sig på dette punkt fra filosofiens øvrige bøger. Den er klarere i tanken end f. eks. „Det endimensionale menneske“, og den virker betydeligt mere vedkommende, lad den er et af svarene på det spørgsmål, der optager mange unge i dag, nemlig om vi skal have en civilisation på grundlag af en permanent undertryngelse af de menneskelige drifter eller en erotisk civilisation, „hvor man udnytter sansendens rigdom til at forme verden i overensstemmelse med livsdrifterne, i fælles kamp mod dødens handlangere.“

Leif Edbelen.

Herbert Marcuse:
EROS OG CIVILISATIONEN
På dansk ved Merete Rios.

„Fællesmarkedet er ikke kun økonomi“

— sagde Ib Christensen på generalforsamlingen i Nord-lylands amtskreds, der valgte lektor Ole Flygaard som ny formand

Retsforbundet i Nordlylands amtskreds har afholdt generalforsamling i Aalborg.

Dyrlæge Riemann aflagde beretning for arbejdet i det foregående år, der især har været koncentreret om amtsrådsvalget. Om vort fremtidige virke sagde Riemann, at det var afgørende nødvendigt at tale i et skarpt sprog, så alle kan forstå, at vi er et revolutionerende parti.

Der var god stemning for at forsøge på at danne en valgfront for Retsforbundet på ½ mill. kr. gennem en garantforordning, som foreslået andetsteds her i landet. På trods af flere opfordringer ønskede dyrlæge Riemann ikke genvalg p. g. a. manglende tid. Lektor O. Flygaard, Aalborg, blev derefter valgt til ny formand og gdt. Marius Christensen, Vejager, til næstformand.

Efter den til tiden meget livlige generalforsamling talte Ib Christensen. Han beskæftigede sig især med sparemulighederne og nævnte specielt underernærings- og socialområdet, der tilsammen koster over 17 mia. kr. Om jordrenteproblemet sagde Ib Christensen, at det nu har nået sådanne højder, at enhver må kunne se det vanvittige i at tro, at det kan klares med kapitalvin-

disse engangsgudtiter naturligvis væltes over på køberen i modsætning til en fremtidig årlig jordrentesvarelse.

Til sidst beskæftigede Ib Christensen sig med markedsproblemer. Han fandt denne debat eensidig præget af økonomi.

— Det må stå helt klart for det danske folk, at en tilslutning til F.M. er et ja til en ny europæisk størrelse, der på trods af grundfæstede historiske, folkelige og sociale forskelle gennem et enormt opbud af planøkonomi skal bringes til at fungere i løbet af kort tid, fastslog Ib Christensen. I den nye stormagt vil vort folketing blive degraderet til en slags anstuds — dette er måske en tilfældig tanke for de mange, der er blevet totalt desillusionerede af 60-ernes fejlfælede politik. Som noget meget væsentligt fremhævede Ib Christensen, at Sverige ikke kan komme med, hvis ikke det vil opgive sin traditionelle neutralitetspolitik, hvilket det nok ikke vil.

Retsforbundet foreslår tre alternativer:

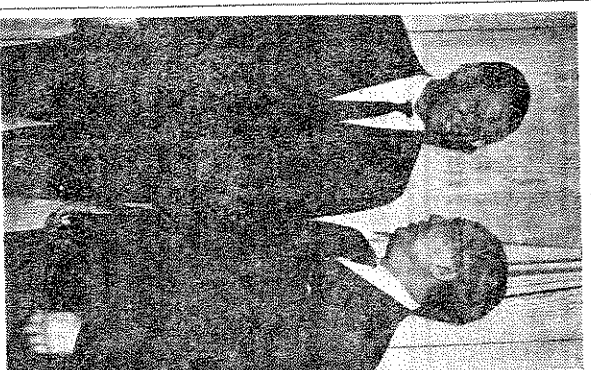
1. En ensidig dansk liberalisering over for alle lande.

2. En neutraliserende og adskillelse af de to verdenskrigstaten i stedet for en lukket toldunion af stater bundet sammen af planøkonomi.

3. At Norden associeres F.M. — altså kun et handelsarrangement.

— Under alle omstændigheder bør en afgørelse af så vidtrækkende betydning kun træffes gennem en folkeafstemning, sluttede Ib Christensen.

E. P.

Det ser ud, som om USA's tidligere krigsminister, Robert McNamara, der her ses sammen med FN's generalsekretær U Thant, befinder sig betydelig bedre i stillingen som chef for verdensbanken, den der fornyligt holdt kongres i København.

Hvornår begynder livet?

Abortlovgivningens problemer blev centrum ved det trekantede møde, som Retsforbundet i Vejle stod som initiativtager til . . .

Retsforbundet i Vejle holdt i aftes et møde på Højskolehjemmet, hvor folketingsmand Bernhardt Tastesen, Socialdemokraterne, overlæge Viggo Starcke, Retsforbundet, og overlæge Jac. Christensen fra det nystiftede Kristeligt Folkeparti talte over emnet „Kristendom og politik“. Mødet udviklede sig hurtigt til en følelsesmættet debat om abortlovgivningen.

Folketingsmand Tastesen, der er valgt i Koldingkredsen, gav i sit oplæg klart udtryk for, at han var tilhænger af fri abort, idet han mente, at man lige så godt kunne have taget skridtet fuldt ud.

— Når vi alligevel er gået så vidt, som vi er med regeringens nye abortlov, er det mere ærligt at få den fulde frihed, men på en måde, så så få som muligt benytter sig af tilbuddet. Det vil sige, at vi må fjerne nogle af årsagerne til aborterne, den dårlige boligsituation og lavtlønnen, ligesom vi må øge oplysningen om prævention.

Santidig må det kræves, at abortindgrebet foretages inden 12.

parti, Jac. Christensen, vendte sig løvrigt imod pornoavgivningen og støjte til markomaner, som han mente, det var umuligt at frelse.

— Man skal forbygge, for det er umuligt at helbrede dem, der éngang er faldet for narkotikaen. Dem skal man ikke spille penge på, men sørge for at isolere på grund af smittefaren på samme måde, som man gør det med mennesker, der har koleira eller kop-

per, udtalte Jac. Christensen.

Også i dette spørgsmål kunne Retsforbundet og Kristeligt Folkeparti være enige, mens folketingsmand Tastesen oplyste, at hans parti gik ind for at yde 40 millioner til helbredelsen af narkomaner.

Mødet i aftes var meget fint besøgt, og tilhørerne fulgte aktivt den til tider skarp debat, til trods for at man under tiden bevægede sig temmelig langt væk fra aftens emne.

Den 30. november gennemføres et lignende møde mellem de tre partier i Kolding.

(i „Vejle Amts Folkeblad“).

Er ejendom tyveri?

Det påstår „Aktuelt"s chefredaktør i sin bog „Vejstand uden eftertanke, opdager man, i hvor høj grad den demokratiske socialisme har spillet faldt i Skandinaviens. Både m. h. t. formuefordelingen og lighed i indkomster kan jeg give Bent Hansen ret i: „At der har været en hårfin afrydning af bevægelse - nærmest som en smule raslen i det økonomiske løv - henmod større lighed".

Det er forbausende, at en forfatter kan gøre det store forarbejde, Bent Hansen har gjort for at samle stof til bogen uden at opdage, hvad der er galt.

Det er også forbausende, at chefredaktøren kan citere Proud-hon med ordene: „Ejendoms er tyveri" uden samtidig at gøre rede for, at Proudhon vendte sig i lige grad mod kapitalisme og socialisme som uforenelige med et retfærdigt samfund, der jo ikke kan tolerere arbejdsfri indtægter.

Den omstændighed, at ejendomsretten til værdien af udført arbejde ikke er blevet forsvaret af de skiftende magthavere, er årsagen til, dels at så mange sociale problemer i dag er uløste -, dels at samfundets økonomiske problemer vokser magtthaverne over hovedet.

Samtidig er indgrebene i den private ejendomsret til egen produktion årsag til, at så mange virksomheder er i fare for at blikke under. Ikke på grund af tre del af samfundet har med at skaffe midlene til dækning af det kolossale offentlige forbrug, - et forbrug, som er opstået i for-søg på at fordele formuer og ind-tægter uligeligt, men kun har ført til, at de mennesker, der beskæf-tiger sig med at „hjælpe" de små i samfundet, forbruger de midler,

der ville have sat den raske del af „små" i stand til at klare sig selv.

Gad vidst, hvor mange milliarder kroner ejendom, der er i hænderne på de mennesker, som skulle skabe bedre kar for den uformuende, arbejdende del af be-folkningen? Det er i hvert fald nok til, at vi må regne med en fortsat høj beskæmning af de næ-ste generationer, hvis forrentnin-gen deraf skal skaffes ved arbej-de for det offentlige. Er det dette, Bent Hansen mener, når han skriver: „Ejendoms er tyveri", vil jeg få svært ved at sige ham imod.

Bent Hansen hævder, at kapitaletjene brandskatter den gene-ration, der nu stifter bo, og heri har han også ret, men han glæn-mer at fortælle, at de love, der gør det muligt, alle er vedtaget med bistand af det parti, Bent Hansen er chefredaktør hos.

Danmarks befolkning bliver i stigende grad beskæftiget i indus-trien, d. v. s. at færre og færre forbliver selvstændige erhvervs-drivende, og vi mister det væsent-lige incitament i produktionen, der består i, at vi skaber værdier, der forbliver vores ejendom.

Dette incitament er i nogen grad ødelagt ved overførsel af produktionen til Statens forbrug, som med tilslutning fra befolkning-ten er sket i de sidste mange år. Det var meningen, at staten skulle bruge midlene til at ud-betale forskellen mellem fattig og rig, og det er det, der er sket i Sverige, hvor der har været socialistisk flertal i snart 40 år.

De stigende arbejdsløsheden, som fagforeningerne sliges at have atvunget arbejdsgiverne, er ved hjælp af kapitalrenter og kapita-liseret jordrente i ly af lovgivning-steringen steg mere end no-gen sinde.

Alt i alt blev det til gode tider, som socialdemokra-terne lovede at gøre endnu bedre. Men det gik anderle-des, da Retsforbundet gik ud af regeringen, og social-demokrater og radikale var alene tilbage.

Trods gode erfaringer, som de måtte have, gik det den modsatte vej. Inflatio-nen tog fart igen, jordspe-kulationen floretede som al-drig før, priserne, skatter-ne og gælden steg, kriser fulgte på krise, og sådan er det fortsat til dato.

Trods skiftende regerin-ger, trods helhedsløsning, nye jordlove, kreditstram-ninger, moms, kildeskat og indkomstpoltik, intet hjælp-er.

Enhver foranstaltning har været forgæves, de har kun været plastre på de sam-fundsmæssige sår, de kan lindre en kort tid. Men så længe roden til miseren ik-ke fjernes, vil sygdommen bluse op igen.

Vejen til helbredelse er anviset, det er bare med at følge den.

gen blevet overført til kapital-magten, og hvis man tror, at ka-pitalmagten og arbejdsgiverne er identiske, tager man fejl på et meget afgørende punkt.

Hvis det danske samfund skal kunne følge med i den rivende udvikling, der sker, er det i før-ste omgang nødvendigt, at Folke-tinget tager op til overvejelse, om

På Retsforbundets landsmøde i Aarhus var jordlovsproblemerne til debat, og tilbage var et forslag fra *Mogens Nebelung* om Retsfor-bundets politiske virksomhed og oprettelsen af en særlig bank og - så gensandt for en længere debat.

Et af forbundsrådet udarbejdet forslag til et særligt afsnit om grundskyld i arbejdsprogrammet blev vedtaget med 78 st. mod 14. „Retsdemokratiske Forum" havde fremsat et forslag til udbyttede-ling af Danmarks fremtidige jord-værdistigninger mellem alle dan-ske statsborgere, og lærer *K. S. Struup*, Vonsild fremlagde en

Forbundsrådet har siden lands-mødet nedsat et udvalg til at la-ve et debatoplæg om jordproble-merne, og der er også nedsat et udvalg til at behandle *M. Nebelungs* forslag. Da jeg har tænkt en del over såvel jordproblemer-ne samt problemerne vedrørende pengevesenet, vil jeg her forsøge kort at skitse mine tanker des-angående. Grundskyldsovgivnin-gen har mødt stor modstand, og bl. a. landbruget har kaldt det en forlodsbeskatning, og noget kan der jo være om det, når den ikke er blevet fulgt op med til-lsvarende skattelettelser. Jeg tror, vi skal løse problemerne på en helt ny måde. Jorden tilhører os alle (samfundet), men er blevet gjort til genstand for handel mel-lem private. Det må atter opføre, og jorden må tilbage til samfun-det. Det kan gøres ved at forbyde privates køb af jord. Staten (evt. også kommuner og aunter) er de eneste, der må købe jord, og al jord skal senest ved næste ejer-skifte atter overtages af samfun-det mod fuld erstatning - even-tuel kapitalvindtsgift. Det vil betyde øjeblikkelig standsning af jordspekulationen. De nye brugs-re skal betale samfundskyld der-af til staten (det man vil give for at leje eller forpægte jorden (landbrugsjord eller byggegrun-de)), men skal så være fri for alle skatter. Der skal dog også være mulighed for dem, der ikke vil afstå ejendommen endnu, til at købe sig fri af det gamle skatte-system mod erlægelse af kapital-vindingsgift. Kapitalvindingssat-

det er rigtigt, hvad landets stør-ste parti hævder, at „Ejendoms er tyveri", så vi ved, hvad vi har at rette os efter. Er Folketingets flertal tilhænger af den private ejendomsret, så vil vi gerne se den værnet.

Den stagnation, som i øjeblik-ket truer vort samfund, er poli-tisk skabt, gennem skatterne, det store uproduktive forbrug og den høje rente.

Men skal vi afskatte den ulig-hed, som chefredaktør Bent Han-sen så dygtigt påviser i sin bog,

så kan det kun ske i et samfund med en hurtig og varig økono-misk vækst, hvor de producerende borgere bestemmer, hvorledes de-res produktion skal bruges.

Dette betyder, at enten må re-geringspartierne tage deres er-klerede modstand mod socialisme alvorligt og atsocialisere, eller de vælger, som både er modstan-dere af kapitalisme og socialisme må tage deres stemmeafgivning op til alvorlig overvejelse.

(1 „Jyllands-Posten").

Stend Gerhauge

Vejnen frem til retsstaten

giffen bliver da en slags grund-sigtningsskyld, men har ikke den-nes ulemper, da ingen behøver at gå fra hus eller gård af den grund, da den jo først forfalder ved ejerskifte og kun for den tid, når ejeren selv ønsker at købe sig fri for skattehaveret. Til at betale erstatningen har man ka-pitalvindingssatgiften og evt. kas-seoverskud i statskassen. Det sker jo ikke på én gang.

Det vil jo være noget i retning af jordreformerne ved stavnshån-dets løsning. Da måtte bønderne jo også købe deres gårde fri af haveret. Nu er det skattehaveri-et, man skal købe sig fri af. Vi er jo efterhånden nået op til at måtte gøre hovarbejde flere dage om ugen. Det er ikke et udtryk jeg har fundet fornylig. Allerede i 1836 betydede jeg det i en arti-kel „samfundsskyld og pengevæ-sen". I „Det frie Blad." I de sene-re år har jeg set såvel *Vagn Bor-ding* samt arfde *Robert Funch Jensen* bruge den samme benev-

nelse. Jeg tror, at vejen frem til retsstaten må ske i denne retning og det vil jo klare mange pro-blemer. De, der går ind for ud-byttedeling hævder jo, at de gør det, fordi folk ikke kan se for-delene ved grundskylden, når den ikke følges op med tilsvarende skattelettelser. Det vil også løse problemerne, om det skal være fuld grundskyld „eller" grund-sigtningsskyld, idet man skal sva-re fuld skyld af det man får brugt til, og grundstignings-skylden betales som kapitalvin-dingsgift ved overgangen.

Med hensyn til forslaget fra *M. Nebelung* om oprettelsen af en ny bank, så tror jeg ikke, der er store muligheder herfor. Bankdi-ning *Mogens Nebelung* og *Kaj Lausen* har fundet sted inden for bank-verden inden for de seneste må-neder, vil fortsætte - og at vi i løbet af fem år når med på kun at have 25 banker i Danmark. Der er i øjeblikket hundrede dan-ske banker - en nedgang på 11

(Fortsættes side 6)

Er De medlem eller ven?

Ja, man kan selvfølgelig være begge dele, og man kan også være det sidste uden at være det første. Men da vi rettede vor henvendelse i „Vejnen Frem" den 12. september til alle medlemmer og venner af Retsforbundet, havde vi ventet, at alle de første ville tilkendegive, at de også var det sidste. Som det fremgik af opstillingen i „Vejnen Frem" den 10. ok-tober, var der indtil da 77, der havde afsløret sig som venner af Retsforbundet. Men vi savnede en tilkendegivelse fra de resterende ca. 2300 medlemmer. Måske også fra nogle venner, der ikke er medlemmer.

Henvendelsen den 12. september drejede sig om at give det nye forbundsråd den bedst mulige start og om at give det en rimelig økonomisk baggrund for at organisere en valgsejrr til næste år. Derfor opfordrede vi alle læserne til at indsende et ekstrordinært bidrag, og for at gøre det lettere, var der indlagt et girokort i det følgende nummer, som man kunne tage med, når man alligevel skulle på posthuset omkring 1. oktober. - Skulle girokortet være bortkommet, endrør vi om, at landkassierer *S. A. Borup-Nielsen*, Stubbeldamsvej 96, 3000 Helsingør, er villig til at modtage bidrag af enhver stør-relse over giro 1497 eller ad en hvilken som helst anden kanal.

Venlig hilsen

RETSFORBUNDETS ØKONOMUDVALG

Ørste Lausen. - Kaj Hurbøll. - Svend Sørensen. - S. A. Borup-Nielsen.

Derer forskel

på trekanter, konstaterer J o h s. E. Thomsen, As-senior, i „Jyll-Posten".

Det er forstemmende at være vidne til så negative resultater - som tilfældet har været under den nuvæ-rende regering - når man betænker, hvad den forrige trekanterregning - bestående af Socialdemokrater, Radikale Venstre og Rets-forbundet - opnåede af øko-nomiske og sociale frem-skridt.

I de 3½ år, den stod ved roret, lykkedes det at få jordspekulationen stoppet, inflationen bremses, pristal-let faldt - hvilket ikke si-den er sket - forbrugerpri-seerne steg kun med 1 pct. årligt, mod 5-6 pct. årene før og efter, også renten faldt i samme periode, i dag er den det dobbelte af, hvad den var i 1953. Valutastil-lingen blev sendt fra stort underskud til større over-skud, endda blev der afdrå-get ca. 1½ milliard kr. på den udenlandske gæld. Den arbejdsløshed på 8-10 pct. blev næsten elimineret, og reallonnen, produktionen, opsparringen og kapitalinve-

Panellet i København

Her i uge Munkholm har sendt os sine indtryk af den netop afholdte paneldebate i København og de tanker, den har sat i gang.

Torsdag den 22. oktober afholdt Retsforbundets Københavnskreds en paneldiskussion. Der blev stillet spørgsmål til forbundsrådsmedlemmerne fru Lis Starcke, hr. Ib Christensen og hr. Niels Møllegaard, af Københavnskredsens kandidater.

Denne form for møde er særdeles at anbefale. I løbet af ca. 3 timer nåede mødet at gennemgå et vidt spektrum af emner af indenijspolitisk karakter: ejendomspligt, hash, undervisningspligt, demokрати på arbejdspladsen, støtte til uddannelse m.m. Desværre nåede man ikke frem til noget udenrigspolitisk og forsværspolitisk spørgsmål. Måske skulle mødets længde have været det dobbelte og tiden delt i årtit med forskellige delagere.

Hvad med en heldagsdiskussion? Hvad savnede man fra de tilstedeværende forbundsrådsmedlemmers side? Man savnede nogle virkelige markante standpunkter. Har man ikke mod til at sige, at vi skal have en undervisningspligt på et bestemt årenal? Skal vi absolut være så liberale og fleksible, så vi risikerer at ende i peger på Overkommendiet. Børnetes forældre vil gerne have de 10.000 kr. til en tilbygning til deres hus. Tilbygningen skulle indrettes specielt til barnet. Men pengene skulle i Overkommendiet - henvisning til et hav af parapeene og intetsigende talemåder?

gen, må de forud ændre indtægtsfordelingen.

Stort set kan man opdele befolkningen i 3 grupper: 1 en lille gruppe af ejendomsbesiddere, der får en udført fordel gennem de arbejdsfri indkomster ved dels, at deres ejendomme stiger i værdi og dels ved, at deres gæld bliver reduceret med 5-6 pct. om året.

På den anden side står en stor gruppe af befolkningen, som ikke ejer fast ejendom og derfor intet indkomster i form af værdistigninger. De må tværtimod betale de stærkt stigende huslejer, der i nybyggeriet stiger mange gange mere end en normal arbejdsdel stiger.

En tredje gruppe er dem i midten, hvoriblandt en lang række parcelhuslejer, der hventen får tab eller gevinst - fordel og moddel overlapper hinanden.

Desværre har politikerne alt for let ved, at overbevise parcelhuslejerne om hans fordel ved de arbejdsfri indkomster ved ikke samtidig at gøre dem opmærksom på fordelene i form af manglen på realtønstigning.

De sidste 4 år steg ejendomsverdiene 95 milliarder kr. I begyndelsen regnet nybyggeriet. Men uden tilgang af ny jord steg jordværdierne 27 milliarder kr. Disse 6-7 milliarder kr. om året svarer til de 6-7 pct., som arbejdsløshedsarbejdernes reduceres med, eller 6-7 milliarder kr. ud af arbejdsandelen af de godt 100 milliarder kroner nationalindkomst.

Sagt med andre ord: Hvis nogen opstår arbejdsfri indkomster, må andre få for lidt for deres arbejde.

Knud Tholstrup.

Kan det siges senere, end hr. Harting sagde det ved Venstre, Danmarks liberale Partis 100 års jubilæum: "Kun i et sandt liberalt samfund kan der eksistere et virkeligt demokrati". Så har man ikke trådt nogen for nær. Men hvor ved han det fra? Liberali i forhold til hvad? Hvis et land har syv års undervisningspligt, og der er forslag om 10 års undervisningspligt, kan man jo vise sit liberale sindelag ved at foreslå 8 års undervisningspligt. Se, det er da liberalisme! Nej, blot en talemåde. En måde ikke at tage standpunkt på. Vognen ER kørt.

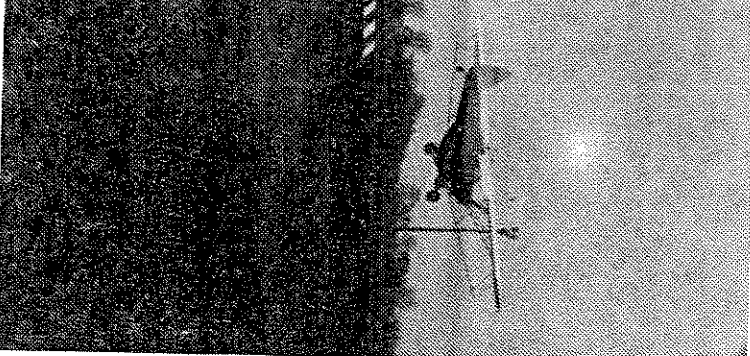
Lis Starcke

Retsforbundet er, Gud ske lov, på vej til at få sit synspunkt om den tvungne værnepligt taget op af andre partier. I tritidens helige navn kan vi da ikke gå med til at tvinge mennesker til at gå i skole i ni år, ca. 1/3 af et menneskes levetid. Eller kan vi det?

Jeg mener nej. Sagde De forskel? Hvor er forskellen? Alderen? - Nej! - Hensigten? - Nej! - TVang er tvang. Kunne børnene så have sagt: Når jeg bliver voksen, skal jeg huske det parti, der foreslog 6 års undervisningspligt. - Den chance glæder.

I vort parti har jeg hørt, at den bedste form for investering er investeringen i uddannelse! - Nå. Hvorfor er der så ikke flere, der selv vil investere i det foretogende? Er det kun grivligt, når andre betaler? Altså De og jeg. Sig det markant: Vil man have en uddannelse ud over den til enhver tid gældende undervisningspligt, skal man selv betale. Billedet af den gode investering vil så blive mere realistisk.

Vi lever i et lovsamfund, så det batter. Ter et medlem af det danske Folketing, eller anden politiker, ikke sige, at det er forkasteligt at holde et menneske inde-spærret måned efter måned, når tilståelse er aflagt. (Karl Eskelund). Politet henviser til loven. (Så er det jo lovligt; menneskeligt, hvad vedkommer det menneskelige loven?). Skal have tid til undersøgelser. Tænk på det forældrepar i Danmark, der havde tegnet en sygeforsikring på deres barn. Barnet blev desværre 50 % invalld. Barnet er ca. 7 år. Forsikringselskabet er parat til at udbetale 10.000 kr. MEN loven kræfter, trods det, at der var nogle, der straks kunne opfatte, at det var her og nu, pengene kunne gøre gavn. Omfalte for-

Ne - det er nu ikke sådan et fly, det har været på tale at anskaffe til ministerbureau.

skiden nylår. I Sverige findes der i dag kun 17 banker og i Finland kun 7. Selvfølgelig kunne man i Danmark forestille sig antallet reduceret til nogle få stykker. Men det er vi ikke interesserede i - bl. a. af politiske motiver. Det er jo nemmere at nationalisere fire-tom selvstændige banker end 25."

Jeg tror, man i stedet skal slutte op om JAK-banken, der oprettedes i 1958 og har haft god fremgang siden. Dens balance er nu oppe på 293 mill. kr., og den har ca. 40 afdelinger og kontorer spredt over hele landet. Trods stærk fremgang meder den også modvind. Statsbudgettet er jo svulmet op, 40 % af vore penge går til skatter, og staten ell-mner mange af fordelene ved renset lån ved bl. a. at give skattelettelser for renebetaling. Der laves store offentlige fonds- og mulighederne for bankernes nationalisering er foran omalt. JAK-bankerne er jo kun en begrænsning. Inden for JAK taler

Christen Buch.

Goddag mand - økseskaft

Svar til Oluf Sørensen

I sit svar til mig skriver Oluf Sørensen, at man kan klare enhver ejendomsretten til det fulde udbytte af eget arbejde ved med fuld grundskyld at afskrifte alle skatter samt ved at begrænse det offentlige virksomhed, og at jeg reducerer dette forslåede program ved at forkeste kravet om begrænsning af tælesopgaverne og ved at ændre kravet om skatlenes bortfald til et krav om grundskyldens del.

Hvordan kan O. S. tillade sig at skyde mig noget i skene, jeg aldrig har givet udtryk for? Jeg er oven i købet en af de få, der har haft den frejdighed at erklære, at fuld grundskyld kan dække det offentliges behov.

Det er ikke realistisk at tro, at man kan indføre fuld grundskyld i en dag, den ene dag til den anden. Derfor har jeg arbejdet for, at

Knud Tholstrup

man ilk begyndt. Efter Retsforbundets store fremgang i 1957 opnåede vi faktisk at få en lov vedtaget om at indklassere de frontlige grundværdistigninger, og alene udsligten hertil var nok til at slukke inflationen, således at den af de faktiske fremskridt betingede arbejdslosthæftning for første gang også blev fuld real-lønstigning - et godt skridt på vejen til at sikre ejendomsretten til udbyttet af eget arbejde.

Et af frekamegningens gode resultater var, at vi fik fuld beskatning af arbejdets arbejds-kraften kom i sælgers marked.

Breve fra læserne

(Fortsat fra side 7)

kanne præstere" viser, hvor urealistisk hans udgangspunkt er. En generation, der har oplevet Hitlerens overfald den 9. april, det japanske angreb på Pearl Harbour og den kommunistiske besættelse af Østskandinaviet, er nødt til at opbygge sit forsvaret ud fra den kendsgerning, at pludselige, uventede angreb kan forekomme - at et forsvaret, der gennem spredning og schweizisk ordning er indrettet på denne mulighed, o. s. v. kan anvendes, selv om en krigstilstand udvikles gradvis - mens et forsvaret, der bygger på gammeldags mobilisering, vil blive lammet ved et pludseligt, uventet angreb.

Vilgo Starcke.

Om sæd?

I artiklen Kidnapping skriver Vilgo Starcke: „nu spirer den onde sæd, som general de Gaulle såede". Der henlydes til de Gaulles bøger i provinsen Quebec, hvor han opfordrede den fransktalende provins til at løsrive sig fra Canada. Nu er det, at jeg må spørge: Sår man altid ond sæd, når man opfordrer en befolkningsgruppe til at bevare sit sprog, sin egenart og kultur? Hvis de Gaulle under sit besøg i Sovjetunionen havde opfordret de baltiske lande til løsrivelse, ville det så være at så ond sæd? Eller hvis Danmark kommer i Fællesmarkedet, må man så ikke arbejde på, at vi igen kan blive en selvstændig nation, uanset om det er at så ond sæd?

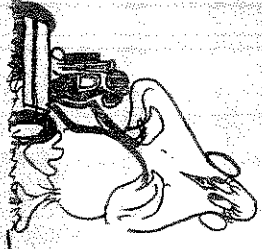
Det kan være sådan, at når en befolkning har sit eget sprog og sin egen kultur, så må det have lov at bestemme over sig selv?

Poul Nielsen.

Notér

allerede i dag, at KANDIDAT-KIRKUS afholdes i lørdag den 5. og søndag den 6. december på Snaptun Fængegaard (ved Horsens Fjord). - Begge dage fra kl. 9.30-kl. 17.00! Det er lykkes Informationsudvalget at fornå fuldmægtig Elvin Knudsen til at tage sig af arrangementet.

UGENSHAK

Der skulle en tilhørig tilskæftning til for at demonstrere, at en autonomt styret delstat, som ikke er en del af den danske stat, ikke er en del af den danske stat. Den går direkte til Poul Møller.

10 milliarder kan spares

— og skatten

nedskares med 30 pct.!

A. Th. Riemann har gjort sig sine tanker om, hvad der burde sættes i stedet for regeringens tolv bløde punkter, og han vil påtage sig at nedsætte skattens udgifter med 10 milliarder kr. årligt.

I stedet for regeringens bløde og helt utilstrækkeligt 12-punkts forslag bør bl. a. stilles følgende krav:

1. At boligskatten opkøbes. Det er helt ved siden af al fornuft, at folk, der tjener 50-70.000 kr. årligt, får en væsentlig del af huslejen betalt af staten, og at familier med sommerhus, bil og lystbåd får boligskning.
2. At stofmistrugene sendes ud at plante træer på heden eller ubeboede øer i stedet for at pyntes om af læger, sygeplejersker og mere eller mindre sikre psykiatere.
3. At kulturministeriet nedlægges og brændes sammen med forfatterne henvises til selv at sælge deres pornolitteratur eller give sig til at lave noget fornuftigt.
4. At Statsadministrationen rekonstrueres, så produktivitet kommer på linie med den kolossale stigning, der år for år gennemføres i det private erhvervsliv.
5. At militæret erstattes af et frivilligt, fåtaligt korps efter schweizisk mønster.
6. At uddannelsesstøtten til ungdommen gives som lån i stedet for den nuværende ordning, der har gjort parkeringspladsen til universitetets største problem og østuen til det næststørste.
7. At adskillige kirkene fra staten og udleje kirkene til serløst og elsk arbejde af alle tros- og ødensarter.
8. At gode banker og andre pengemagere samfundsejede eller koncessionerede og herunder ændre vort kreditstystem, så kun staten kan prioritere de voksende jordværdier.
9. At opbygge fritidsstøtten, så folk selv må betale for kurser i japansk blomsterkunst, hatterystning, hårpleje og værdiindeplæget.
10. At overlade D.S.B. til et koncessioneret selskab.
11. At sælge det kgl. teater, så langhænde og kjoelæderne ikke mere får billetten betalt af arbejderne og bønder.
12. At opbygge monarkiet, der synkroster stat som historiens skamstøtte og i sin funktion appellerer til umodenhed og barnlig afgudsyrelse.

A. Th. Riemann.

Lidt eller meget socialisme

Børsen har spurgt 14 fremtrædende personer om deres syn på tanken om stats-investeringer i private selskaber.

Der er intet overraskende i, at Thomas Nielsen og Henry Grinbaum klart siger ja til tanken. Men det er rystende, at der kun er én - I. C. Thygesen - der siger blankt nej.

Sportsnallet er socialisme eller ikke-socialisme og ikke, hvor meget socialisme, man kan acceptere.

En politiker udtalte engang: Man kan lige så lidt tale om et erhvervsliv med en lille smule socialisme som tale om en pige, der er ganske lidt gravid.

At de tre politikere fra såkaldt liberalistiske partier kan gå med til „lidt socialisme“, er vel kun en understregning af, at de i virkeligheden ikke er liberale politikere.

Knud Tholstrup.

Pengereente - Jordrente

I „Vejen Frem“ af 3. oktober skriver S. V. Gerhauge: „Mange nationalekonomer i mange lande udtaler ønsket om, at deres valuta frigøres fra „Breton Wood-aftalen“, fordi de ved, at den bedste regulator på et lands udenrigshandel er variable valutakurser. Når regering og nationalbank ikke tager skridt til at liberalisere kreditsystem og valutahandel, gør de sig til medskyldige i den udplyndring af det arbejdende og producerende samfund, som det er magtavernes formenteste opgave at forhindre“.

Variable valutakurser betyder i teori op- og nedgående kurser, men i praksis fortjansvis nedgående - altså devalueringer.

Når et land ikke længere er i stand til at eksportere på grund af for høje priser og derved har fået en betydelig arbejdsløshedsprosent, kan der bødes herpå ved at devaluere mønten, som er målestriket for vareværdier.

Man kunne lige så godt reducere måleenheden, hvis man blot kunne få krundene til at acceptere 900 kg som en ton eller 90 liter som en hektoliter.

Ved devalueringer reducerer man lønmodtagernes købekraft og ejendomsbesiddernes gæld, således at de fattige bliver fattigere og de rige bliver rigere. Det går især ud over sparene og pensionisterne.

Ganske vist vil konkurrencedygtighed genskabes for en tid, og beskæftigelsen blive forbedret.

Når vi i dag har god beskæftigelse og stigende eksport, er det et bevis på, at den danske krone

TÆNK

RETSPOLITISK UGEBLAD

36. årgang - Nr. 44 - 31. oktober 1970

TÆNK har købt ind af babytøj i en lang række forretninger og konstatere, at det står sløjt til med kvaliteten mange steder, undertrojerne kryber op på maven, og bukserne bliver til minitrusser. Størrelsesbetegnelser er der i nogle tilfælde ingen af, og findes de, er de ikke meget værd som vejledning. Ikke engang prisen kan man rette sig efter, for det behøver ikke at være det dyreste tøj, der er det bedste.

Står man og mangler værktøj til efterårets beskæringer af

netop ikke er overvundet. - Spørgsmålet er endda, om ikke kronen er undervurderet, eftersom vi må indskrive fremmedarbejdskraft for at udnytte vore eksportmuligheder.

En revaluering - en kronopskrivning - kunne mere komme på tale, så vi ikke behøvede at indskrive fremmed arbejdskraft.

Ved en revaluering ville man forøge ejendomsbesiddernes gæld og forøge købekraften for lønmodtagerne. Ingen af delene kan imidlertid være retfærdige. Retfærdigheden kan kun opretholdes ved at måleenheden ikke ændres. Hvad enten det gælder kg, liter eller kroner.

Variable valutakurser er til stor gene for udenrigshandelen. Mange penge smides ud til sikring mod risikoen for tab ved valutændringer.

Starcke har gang på gang sagt: „Vi skal lære at tænke i varer og ikke i penge“.

Hvad Gerhauge derimod har skrevet om udplyndring i forbindelse med restriktioner og toldbeskyttelser eller andre monopolagtige foreteelser, har han helt ret i.

I samme nummer af „Vejen Frem“ gengiver Kr. Kristensen årsint 1. at et forslag til ny jordlov. Årsintet lyder: „I forslaget defineres fuld jordrente eller fuld grundskyld som markedsrente (1 pct. over diskontoen) af den nuværende jordværdi“.

Denne definition kan ikke være rigtig. Grundrenten og pengereenten har intet med hinanden at gøre.

I dag betaler en butiksdehaver på et godt stykke i København 2.000 kr. i årlig leje pr. m². Hvis vedparten heraf er jordrente, - Hans evne til at betale husleje bliver meget lidt påvirket af svingninger i pengemarkedet. Han sælger sine varer i konkurrence med andre butikker på mindre gode strøg. Alle betaler syngende rente af deres banklån. Men renten er ens, uanset hvor deres butik ligger.

Samfundsdeftterne, der skulle bestrides af jordrenteinddragning, svinger ikke op og ned med bankrenten.

Hvis samfundet indkasserede de 1.600 kr. af de 2.000 kr., men

blomster og buske, kan det nok betale sig at kigge. Tænk's oversigt over en lang række havesaakse i gennem. Endnu engang viser det sig, at en høj pris ikke giver nogen garanti for kvaliteten.

Monopolisynet har, som tidligere omtalt i „Vejen Frem“, bestemt, at en lang række håndværkere fremtidig skal specificere deres regninger. „TÆNK“ har gennemgået bestemmelse og i nogle eksempler vist, hvilke oplysninger der skal gives på regningen.

Iøvrigt beskæftiger bladet sig med næringslivet, viden hos lægerne, lejerne som forsynet forbrugerguppe, prisen på yoghurt, fodorme sko, øldaser og sluttejl en opfordring til forbrugerne om at holde øje med pristoppet.

Grundrenten er markedsbestemt således som pengereenten, men udbuddet af jord synger ikke som udbuddet af penge. Markedsrenten kan aflæses af de til stadihed gennemførte ejendomsandel.

Markedsrenten for jord stiger med befolkningslivstæksten. Markedet for penge stiger og falder i takt med opbygningen på den ene side og investeringerne på den anden side.

Fuld grundskyld af et stykke jord er det beløb, som man i konkurrence med andre er villig til at betale i årlig afgift af beliggenhedsværdien i byerne og af boniteten for landbrugjord. Deftionen må derfor rettes.

Knud Tholstrup.

Kor SAGT

Den virkelige fare er ikke, at maskiner vil begynde at tænke som mennesker, men at mennesker vil begynde at tænke som maskiner.

(-Sydney J. Harris).

Jo mere indhold, du giver dit liv, desto bedre flyder du det ud.

(-Mirjam Krums).

I modsætning til alle andre lande fejrer nationerne i det russiske commonwealth ikke deres vundne frihed, men deres tabte.

(-„Spectator“).

Alt hidtidigt liv på jorden kan ses som åndens fødsel, og derfor fuldt af smerte. Først nu, efter år-millender, er skabelsen nået til det stade, hvor skæbnen er lagt i vore egne hænder, hvor vi er hørt op med at skrive religioner og i stedet tvinges til at realisere vore idealer og drømme, realisere religionerne som betingelse for menneskets fortsatte eksistens.

(-Hans Koefoed Jespersen).

Enhvert menneske repræsenterer et udviklingsstade.

(-Hans Koefoed Jespersen).

Ingen ved, i hvilken hjerne - og i hvilken alder - den tanke fødes, som indleder det næste udviklingsstade.

(-Hans Koefoed Jespersen).

Breve fra læserne

Moderniser NATO!

I denne tid, hvor den danske presse flyder over alle bredder i en orkesløs diskussion om "vort" forsvar, kunne det måske være på sin plads at ridsse sagen op i nogle mere udvalgte papskabeloner - idet en diskussion om bemeldte spørgsmål forudsætter, at man tager alle relevante aspekter med i sine argumenter og bedømmelser.

Undertegne, der i fagtekniske publikationer har påvist den internationale skibsinstris uforståelighed, kunne med samme overbevisning påvise, at man diskuterer ud fra det man "ser", - uden at vide, hvad der foregår bag kulisserne.

Desværre er den danske presse lukket for intern folkeoplysning, der forbyrder at kritisere "NATO". Hvorfor man ikke kan få lov til at fortælle "vesten", at "NATO" er en komisk, bundforbundet militærbygning, som intet er værd i forsvarmæssig henseende.

HAVE-CHRYSANTHEMUM
30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest. 20 stk. kr. 7,50.
"GYDEN DAL", Holmstrup st.

HAGSTRØM
Symaskiner
Østergade 20 - Hillerød
(03) 26 15 78

BØRGE BOESEN
Danske og udenlandske bøger
R. T. CENTRALEN
Byen 2560

Sagen!

Det er mit håb, at J. Persson ikke vil tage mig det lide op, at jeg ikke svarer uderligt på hans indlæg i nr. 42, kaldet "Ikke lige sagen". De fundamentale kendsgerninger synes nemlig at være undgået hans opmærksomhed. Jeg skal derfor hofligst henstille, at han gennemlæser forhandlingerne i Folketinget om disse spørgsmål. De står spalte 2475-2525, 1952 og 1483-1514, 1952.

Blot en så fundamental ting som hans sætning: "I 1970 er der ikke noget, der hedder et lige-frem pludseligt angreb. Det var noget, tyskerne og de allerede

(Fortættelse side 8)

Forenings- og kredsmeddelelser

Meddelelsen, som ønskes optaget i bladet, sendes til: Redaktionens i handes senest onsdag morgen

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet,

Ved Strandens 8, 1061 København K.
Telf. Mfrerna 4541 og 4542.

Kontortid: Mandag-fredag 10-14, lørdag lukket.

Retsdemokratiske Forum

Tirsdag den 3. november kl. 19.30 på Hotel Roar i Roskilde indleder major P. Westergaard en diskussion om VÆRNELIGTENS AFSEKAFTELSE på grundlag af det debatoplæg, som han har udarbejdet, og som Retsforbundet har udgivet.

Kun medlemmer af Retsforbundet har adgang til mødet og diskussionen.

Bent Strarup.

ANDESPIL

Amtets årlige andespil afholdes i år på Skotterup Kro på Strandvejen, Snokkersten, søndag den 8. november kl. 19.00 præ. Foruden alle amtets medlemmer indbydes vi gerne mange gæster fra Kø-

benhavn og omegn. Efter andespillet kaffebord.

Vel mødt - og tag endelig en masse venner og bekendte med. Festudvalget.

Hobro-kredsen

Retsforbundet i Hobro-kredsen har holdt sittende generalforsamling i Hadsund, efter at der først var blevet afholdt ophørs-generalforsamling i Retsforbundet i Bøtsum-kredsen.

Ejnar Pedersen.

Hvidovre-kredsen

I henhold til beslutning på generalforsamlingen den 5. marts d. 4. indkaldes herved til opstillingsmøde mandag den 9. november kl. 20.00 i restaurant Rebek Søpark med følgende punkter på dagsordenen:

1. Valg af folketingskandidat.
2. Drøftelse og beslutning om eventuel sidordnet opstilling (i andet).

Bestyrelsen bringer følgende kandidater i forslag (anført i alfabetisk orden):

hr. Agnar Christensen, Bau-
nevej 52, Hvidovre.
fru Grete Lausen, Bredager
116, Hvidovre.

I henhold til vedtægternes par. 6 b kan ethvert medlem senest 8 dage før mødet skriftligt overbringe andre kandidater i forslag, for så vidt der på forhånd er indhentet tilsegn fra vedkommende. Samtlige forslag behandles på opstillingsmødet, hvor man efter kvalifikationsregler vælger kredensens kandidat.

Med venlig hilsen

P. b. v.
L. Witt.

Københavns amt og Retsforb.

Københavnskredse

afholder BANKOSPIL torsdag den 5. november 1970 kl. 19.45 i "Pejsegården", Frederikssundsvej 343, Husum, ved linie 5's og Bus 28's endestation.

Husum S-station ligger 3 minutters gang fra Pejsegården. Endvidere kører Bus 44, 150, 151, 152, 161 og 167 også til linie 5's

endestation. desuden gode parkeringsforhold.

Medlemmer, venner, bekendte, forældre, bedsteforældre, børn, søskende, søgteforældre, onkler, tanter, kusiner, fætre, nitter, nevøer og keiserer er velkomne, så vi kan få en hyggelig aften. - Se annoncen andetsteds i bladet. - Vel mødt!

På udvalgets vegne:

Svend Sørensen. - Henrif Olsson.

Aarhus amt

For at få skabt en nærmere kontakt mellem opstillingskredsenes bestyrelse - medlemmer - interesserede og ledelsen i den nye amtsorganisation, tilbyder forretningsudvalget i samtlige ti kredse en mødaften med to talere.

Amtskredsformand E. R. Jensen vil belyse organisationens problemer og agitationsmuligheder. - Folketingskandidat E. M. Sørensen vil give en politisk redogørelse med emnet: "Retsforbundet, det eneste alternativ i den nuværende politiske situation".

Begge talere har stillet sig til rådighed i tidsrummet fra 10. okt. til 15. dec. -70 - alle ugeaftener med undtagelse af torsdag og lørdag.

Vi beder kredsene om at benytte dette gode tilbud, så vi kan få en virkelig god og slagkraftig organisation i amtet til det kommende folketingsvalg.

Telefonisk henvendelse kan ske til:

E. R. Jensen (06) 32 34 43.
Vestervej 6, Grenaa.
- Bedst efter kl. 17.00.

Eller: Ewald M. Sørensen (06) 32 29 58.
Engshavevej 16, Grenaa.
Forretningsudvalget.

Vår-kredsen (Ny Søby-kreds)

Retsforbundet er betænkelig ved, at Danmark eventuelt træder ind i Fællesmarkedet uden en forudgående folkestemning om sagen, sagde partiets nye folketingskandidat Marius Christensen, Mariendal, Nibe, på et møde på restaurant Hedelund i Brønderslev.

Han sagde videre, at man hidtil kun har hørt om goderne ved at indtræde i Fællesmarkedet, men ikke geneene.

I sin indledning sagde Marius Christensen videre, at omkring 80 pct. af befolkningen i 80'erne vil være beskæftiget ved servicearbejde, mens de resterende fem procent får den økonomiske gevinst.

På mødet blev den tidligere Vår valgkreds opstøst og den nye Søby-kreds oprettet. Heri indgår byerne Søby, Dronninglund og Brønderslev.

Kredens formand, murermester Karl E. Engelund, Thise, oplyste, at kredsen har en medlemstremgang på 25.

Til bestyrelsen nyvalgte dyrlæge Erik Christensen, Søby, i stedet for landmand Mads E. Larsen. Sejlstrup mark, der ikke ønskede genvalg.

Bestyrelsen konstituerer sig senere.

Fending

J. A. K. OPLYSNINGSMØDE
n e b æ k, på Hotel Risø, Roskilde: Mødet ændret til torsdag den 5. november kl. 20.00.

VEJEN FREM

Undertegnede bestiller

☐ Aarsabonnement 52 kr.
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn

Salling

Postadr.

Frederikshavn-kredsen

Offentligt møde på Højstrehotellet (Marinestuen), Jernbanegade, Frederikshavn, tirsdag den 3. november kl. 20.

Taler: Skovfoged Ejnar Pedersen, Skovrup.

Vel mødt!

Foul Jensen.

Ribe amt

Efter den nye kredsinddeling i Ribe amt afholdes der generalforsamling i samtlige 4 nye kredse.

1. kreds, Varde kreds (be-kendtgøres senere).
2. kreds, Esbjerg kreds onsdag den 18.-11.-70 kl. 20 på Grundtvigshus, Esbjerg. Skoleinspektør Niels Nohr taler.
3. kreds, Ribe kreds onsdag d. 28.-10.-70 kl. 20 på hotel Klíkemborg, Branningsvej. Medlem af forbundsrådet, Sv. Gerhauge, taler om aktuel politikk, og går. P. Gabelgaard taler om "ungdom og nakollit".
4. kreds, Grindsted kreds onsdag den 11.-11.-70 kl. 20 på Hovborg Kro. Medlem af forbundsrådet, Sv. Gerhauge taler om aktuel politik.

Vi beder indtrængende alle vore medlemmer give møde ved ovennævnte generalforsamlinger, det er af stor vigtighed, at vi nu får gang i arbejdet, så valget ikke kommer over os som en tyv om natten.

Vel mødt!

Kredsbestyrelserne i Ribe amt.

Retsforbundet i Sønderjylland
afholder årsmøde på Frosens Hotel i Tottlund mandag den 2. november kl. 20.00.

Dagsorden:

1. Beretning.
 2. Regnskabs årsregulering.
 3. Beretning fra 200 mandsforretningen.
 4. Valg af formand.
 5. Eventuelt.
- Efter årsmødet taler Ib Christensen.

P. b. v.
P. Gabelgaard.

Veile amt

Det politiske trekanthold, som Retsforbundet i Veile havde arrangeret den 19. oktober med folketingsmand B. Tastesen, Sønderjylland, landsformand, overlæge Jacob Christensen, Kristeligt Folkeparti, og flymister Viggo Starcke fra Retsforbundet, havde samlet ca. 175 deltagere. (Se løvrigt referatet andetsteds i bladet). Der afholdes et lignende møde mellem de tre partier i Kolding den 30. november.

Grenaa-kredsen

Mandag den 9.-11.-70 kl. 20.00: Der holdes medlemsmøde på Drabsbæks Hotel i Kolding. Ewald M. Sørensen og E. R. Jensen, Grenaa, orienterer om "Organisations problemer og agitationsmuligheder" og "Retsforbundet - det eneste alternativ i den nuværende politiske situation".

Torsdag den 5.-11.-70 kl. 20.00: Bestyrelsesmøde på Missionshotellet i Grenaa. Dagsorden vil foreligge.

P. b. v.
H. G. Lillenskiöld,
sekretær i Grenaa-kredsen.

KLIP TIL BLADETS KANT

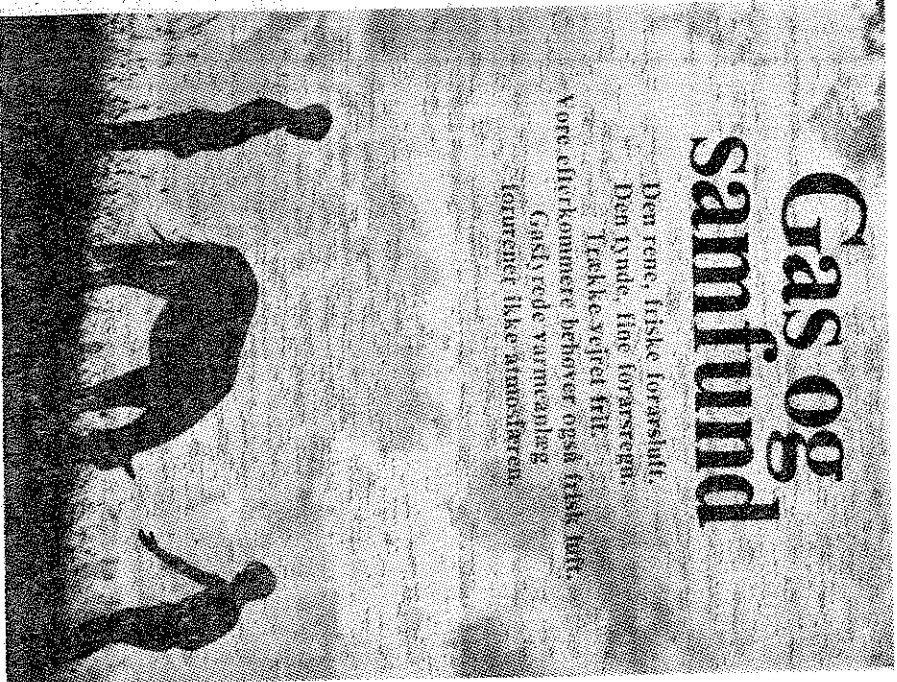
Tryksag

Kan udfyldes af enhver i postbrevskassen
56

VEJEN FREM

Kroghsgade 1,

2100 København Ø.

Gas og Samfund

Den rene, fiske forurensning. Den fjerne, fine forurensning. Trække vejret frit. Gastyrede varmeholdning. Forurenet ikke mindst.

Kosangas Vester Farimagsgade 1. 1648 København V.